

terne og dog forhøje Ejendomsskyld-Pro- millen, er det jo givet, at saa glider det noget over paa Byerne.

Maa jeg et Øjeblik dvæle ved selve Grundprincipperne i det forelagte Lovfor- slag. Her komme vi til det Punkt, som den højtærede Finansminister var inde paa, det sidste Punkt i Forslaget, der hedder: „Saa fremt samme Ejer eller Bruger driver — eller lader drive eller forvalte — flere Ejendomme under eet, kan der kun beregnes ham eet skattefrit Fradrag paa 2,500 Kr.“. Tanken dermed er den, at hver Skatteyder skal have eet Fradrag og kun eet Fradrag. Spørgsmaalet om en eventuel anden Redaktion af det skal ikke ligge os imellem. Jeg har selv haft en Følelse af, at det rammer egentlig ikke, men paa den anden Side har det til Dato været mig umuligt at finde et Udtryk, som kommer til at ramme bedre. Naar Finansministeren siger, at „forvalte“ er et for snævert Begreb, vil jeg sige, at jeg har netop valgt det, fordi det skulde være et vidt Begreb. Jeg turde ikke sige „administrere“. Jeg har ikke tænkt paa Ordet „Forvalter“, Udtrykket har ikke fjerneste Forbindelse dermed. Kunne vi finde et klarere Udtryk, skal jeg være i højeste Grad villig til at acceptere et Ændringsforslag i den Retning. Det, vi ville, er: hver Mand sit Fradrag og kun eet Fradrag. Naar vi have slaaet det fast som værende vort Udgangspunkt, og saa vidt jeg forstaar, er det ogsaa den højtærede Finansministers Udgangspunkt, for Landdistrikterne — jeg skal senere vende tilbage til at tale om at overføre det til Byerne —, saa antager jeg, vi ere enige om selve Grundprincippet. Kunne vi finde en bedre Redaktion, skal det være mig en Fornøjelse at medvirke dertil. Altsaa hver enkelt Skatteyder maa faa eet Fradrag, ikke flere.

Maa jeg her indskyde, at det er netop en af de store Skavanker ved den Maade, hvor- paa Ejendomsskyldloven nu administreres. Jeg ser egentlig ikke, at det strengt taget er Lovens Mening, at det skulde være saad- an, at en og samme Skatteyder under forskellige Forhold skulde være i Stand til at faa mere end et, endogsaa mere end to eller tre Fradrag. Jeg skulde tage meget fejl, hvis jeg ikke skulde kunne paavise en Mand, der har 7 Fradrag. Det fremkom- mer derved, at vedkommende Mand f. Eks. har købt flere forskellige Ejendomme paa Landet, der maaske have Beboelsesbygning- er, som ikke ere beboede i Øjeblikket, og har saa faaet sine Fradrag for alle disse. Det have vi ment er forkert, og ganske

særlig mener jeg, det er forkert, hvor det fortolkes paa den Maade, at Byggegrunde, Spekulationsgrunde, have kunnet faa Af- drag. Det er ikke nok, at vedkommende Ejer sidder et eller andet Sted i Landet og faar sit Fradrag paa selve den Ejend- om, han bebor, men han kan endogsaa faa Fradrag paa ubebyggede Grunde, som ikke ere i Forbindelse med Ejendommen. Jeg anser det for ganske forkert, og det er blandt andet det, jeg mener at ramme her. Altsaa, hver enkelt Mand sit Fradrag og kun eet Fradrag. Det er Grundtanken deri.

Saa komme vi til Spørgsmaalet om de forskellige Erhverv. Der er, som den højtærede Finansminister jo var inde paa, forskellige Fradragregler. Nogle have Fra- drag, andre ikke, og jeg ved af praktisk Erfaring, hvilket uendeligt Kvalm, hvad ogsaa den højtærede Finansminister var inde paa, man har med at faa dem rubri- ceret i den rigtige Baas, og al den Van- skelighed derved have vi ment at komme ud over med et Slag ved at give en fælles Regel, ligegyldigt om Ejendommen er stor eller lille, og ligegyldigt, hvilket Erhverv der drives fra vedkommende Ejendom. Altsaa, det er baade en teoretisk og prak- tisk Begrundelse. Men der er en anden praktisk Begrundelse, som jeg vil røre ved, og det er den, at der selv for meget store Ejendomme faktisk gives Fradrag den Dag i Dag paa forskellig Maade, nemlig efter Lovens § 7, 2, hvor der siges, at for saa vidt der i en Ejendom, som ellers benyt- tes som Landbrug, findes Lejligheder, der lejes ud for den lille Lejeværdi af 60 Kr. for Landets Vedkommende, kan der faas det 14-dobbelte af dette Lejebeløb i Fra- drag, og det gør, at der rundt omkring paa større Gaarde, Herregaarde, findes saadanne Lejligheder, der maaske kunne være beboede af en Malkerøgter eller en Foder- mester, for hvilke Lejligheder Ejendoms- besidderen tager Fradrag. Jeg har gjort det op for adskillige Kommuner — men jeg har ikke regnet det Spørgsmaal for saa vigtigt, at jeg har lavet en omfattende Un- dersøgelse for det —, og jeg er kommen til det Resultat, at de gennemgaaende havde 12—1500 Kr. Fradrag paa disse store Ejendomme netop af den Grund. Her opnaa vi en praktisk Fordel, nemlig, at disse 12—1500 Kr.s Fradrag, som alt- saa svinger efter den vedkommende Leje- værdi, forsvinder derved, at det druk- ner i de 2,500 Kr., idet det nemlig i Lighed med den nugældende Lov er gjort valgfrit, om de ville have 2,500